

De andres børn

Af Eva Secher Mathiasen,
psykolog og formand for
Dansk Psykolog Forening

300 flygtninge snegler sig afsted til fods med tasker, rullekufferter, plastikposer og børn ved hånden på en trafikeret motorvej i Sønderjylland. Det er lidt over tre år siden, at billederne af de vandrende flygtninge, som stoppede trafikken på den sønderjyske motorvej, da de gik fra Padborg mod Rødebro, fyldte samtlige danske medier.

Billeder, der satte kroppe og ansigter på den enorme flygtningestrøm, der var på vej op gennem Europa og nu også var nået til Danmark; og billeder, som samtidig fik regeringen til at slå bremserne i og sætte en række tiltag i gang, der skulle bremse strømmen, som fx den meget omtalte avisannonce, som regeringen indrykkede i mellemøstlige medier målrettet mennesker på flugt, der overvejede at søge mod Danmark.

Siden da er der gået tre år, den væbnede konflikt fortsætter i Syrien, hvor nogle af de vandrende flygtninge kom fra, og mange flygtningebørn er i mellemtiden kommet til Danmark. Her bor de nu midlertidigt. Ligesom andre børn har de en hverdag, hvor de fx går i skole eller børnehave. De glider ind i samfundets rammer. Men de er ikke som andre børn. For de har haft en helt anden erfaring og start på livet end det gennemsnitlige danske barn, de møder i skolen eller børnehaven. Disse børn har set krig, været på flugt, oplevet angst og frygt hos sig selv og hos de voksne, der skal passe på dem. Mange har mistet et elsket familiemedlem, en ven eller nabo. De har haft utrygheden helt tæt på sig i mange, mange måneder. Og selvom de er kommet på sikker afstand af krig og væbnet konflikt, forsvinder utrygheden ikke med et fingerknips. For der kan opstå nye situationer i Danmark, der trigger den – uvisheden om, hvad der nu skal ske, om

man får lov at blive i Danmark. Uro og vold på det asylcenter, hvor man bor, mens man venter på en afgørelse. Eller følelsen af ikke at være velkommen, når man flytter fra et asylcenter og ud i et lokalområde med sin familie. Alt det er ikke noget, vi tror – det er noget, vi ved, fordi forskere har undersøgt det, senest i en helt ny ph.d. af psykolog Ditte Shapiro, som har fulgt en række syriske flygtningefamilier i Danmark tæt i nogle år.

Når vi har at gøre med sårbare og udsatte børn i Danmark, har mottoet igennem generationer og hos regeringer af forskellig politisk farve været: Tidlig opsporing og tidlig indsats. For vi ved, at børn, der lever i sårbare omstændigheder, er udsat for omsorgssvigt eller på anden måde har brug for, at samfundet bakker ekstra op og rækker dem en hånd, bliver unge og voksne med mange og komplicerede problemer, hvis de ikke bliver opdaget og får støtte. Det motto bør naturligvis også gælde børn, der er kommet til Danmark som flygtninge og asylansøgere. Man kan blot tage et blik på de årelange problemer med store børn og unge i palæstinensiske flygtningefamilier i Vollsmose.

Men tidlig opsporing og indsats over for de flygtningebørn, vi lige har fået til landet, står det noget sløjt til med. Som man kan læse i *Magasinet P* i dette nummer, har vi spurgt de danske kommuner, om de har en systematisk indsats over for flygtningebørn – børn, som vi ved kommer til landet med stærkt belastende oplevelser og for nogles vedkommende krigstraumer, som kan udløse PTSD, angst og depression. Alt for mange af kommunerne, halvdelen, har ikke sådan en indsats, siger de.

Heller ikke selvom antallet er temmelig stort. På ét e neste år, nemlig sidste år, kom der 5.067 flygtningebørn ud i de danske kommuner, viser vores undersøgelse. Alle sammen børn, som har oplevet at være på flugt. Det er mange børn, der har oplevet noget helt andet og meget mere dystert end deres danske kammerater.

Vi ved, at børn, der har mistet og som har haft sorg og utryghed alt for tæt inde på livet i alt for tidlig en alder, har brug for en ekstra hånd for at få bedre chancer som voksne. Vi forstår, hvor vigtigt, det er. Også selvom det er andres børn, det handler om.

På den sønderjyske motorvej ved Padborg, hvor 300 flygtninge gik til fods i 2015, var der et pressebillede, der gik verden rundt. Det var en uniformeret dansk politimand, der sidder på hug på asfalten med en lille syrisk pige foran sig. De leger 'hvaffor en hånd vil du ha'?', og pigen griner hjerteligt. Lad os hjælpe flygtede børn som hende med at få lejlighed til at grine og mærke det gode i livet lidt oftere, end de har grund til lige nu. ●

P

Psykologernes
fagmagasin

Nr. 12 | 2017 | 3. årgang

Magasinet udgives af Dansk Psykolog
Forening og udkommer 12 gange om året.
Medlem af Danske Medier

Dette nummer: 19. december
Næste nummer: 27. januar (2018)

Redaktion
Ulrikke Moustgaard, redaktør
Henning Due, journalist
Heidi Strehmel, bladsekretær/annoncer
Ansvarshavende ifølge medieansvarsloven:
Claus Wennermark
Kontakt: p-magasin@dp.dk

Dette nummer
Forside: André Derainne
Trykoplæg: 11.520
ISSN 2445-6322: P (print)
ISSN 2445-6330: P (online)
DK ISSN: 0901-7089
Design og layout: e-Types
Tryk: Jørn Thomsen Elbo A/S

Annoncer
Job- og produktannoncer:
DG Media
T: 3370 7694
epost@dgmedia.dk
(skriv "P-magasin" i emnefelt)

Rubrikannoncer
Heidi Strehmel, bladsekretær
T: 3525 9706, p-magasin@dp.dk

Annoncdeadlines
Nr. 1: 13.12 (2017) (produktannoncer) & 08.01
(job- og rubrikannoncer). Udgivelse: 27.01
Nr. 2: 17.01 (produktannoncer) & 05.01
(job- og rubrikannoncer). Udgivelse: 24.02
Nr. 3: 07.02 (produktannoncer) & 26.02
(job- og rubrikannoncer). Udgivelse: 17.03

Abonnement
1.385 kr + moms
p-magasin@dp.dk

Udgiver
Dansk Psykolog Forening
Stockholmegade 27
2100 København Ø
T: 3526 9955
www.dp.dk

Trykt med vegetabiliske farver på
miljøgodkendt papir.

Artikler i P udtrykker ikke nødvendigvis
Dansk Psykolog Forenings synspunkter.